

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyně Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobců: a) O.K. , nar. ..., bytem ...
b) Z.K. , nar. ..., bytem ...

oba zastoupeni: Mgr. Gustav Valenz, advokát, sídlem Božkovská
15, 326 00 Plzeň,

proti

žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje, IČ 70890366, sídlem Škroupova 18,
306 13 Plzeň,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5.10.2017 č.j. VVŽÚ/5795/17,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

1. Žalobci se žalobou domáhali zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobců a potvrzeno rozhodnutí Komise pro projednávání přestupků obce Štěnovice ze dne 22.5.2017 sp. zn. PŘ 35/2016. Tímto rozhodnutím byl žalobce a) uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 49 odst. 1 písm. c) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 30.9.2016, za to, že dne 20.7.2016 od 12:40 hod do 12:50 hod před domem čp. 90 v Nebílověch vyhrožoval zmlácením a zabitím J.L., tedy úmyslně narušil občanské soužití vyhrožováním újmou na zdraví a jiným hrubým jednáním. Za přestupek byla žalobci a) uložena pokuta 1000,- Kč. Tímto rozhodnutím byl žalobce b) uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 49 odst. 1 písm. c) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 30.9.2016, za to, že dne 20.7.2016 od 12:40 hod do 12:50 hod před domem čp. 90 v Nebílověch dřevěným klackem několikrát udeřil do hlavy D.L., tedy úmyslně narušil občanské soužití drobným ublížením na zdraví. Za přestupek byla žalobci b) uložena pokuta 5000,- Kč. Každému žalobci také byla uložena náhrada nákladů řízení 1000,-Kč.
2. Oba žalobci v žalobě tvrdili porušení zásady rovnosti podle § 7 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu tím, že správní orgány hodnotily důkazy jednostranně a účelově. Dále žalobci tvrdili porušení § 3 a § 50 odst. 3 a 4 správního řádu, když podle nich se žalovaný nevypořádal s námitkami ohledně zjištění skutečného stavu věci a věrohodnosti svědků. Žalovaný bez dalšího uvedl, že se přiklání k verzi paní L., pana L. a paní V.K., jejichž věrohodnosti žalobci rozporovali, neboť manželé L. vypovídali odlišně před Policií a před správním orgánem. Svědkyně K. dne 2.5.2017 uvedla, že incident slyšela skrz otevřené okno zadní části domu a slyšela neznámé hlasy, ale žalobce a) poznala. Incident se měl stát na ulici a pokud by žalobce a) nadával skutečně p. L., pak by se jeho slova šířila vzduchem k pozemku L., tj. na opačnou stranu, než je dům paní K.. Podle žalobce a) je nemožné, aby mu tato svědkyně rozuměla. Podle žalobce svědkyně stranila paní L. Paní K. ani neuváděla, že by po příjezdu šla otevřít okna, přestože byl teplý letní den, kdy je zvykem nechat přes den okna zavřená. Dále jsou na základě rozdílných tvrzení svědkyně podle žalobce a) důvodné pochybnosti o tom, co skutečně pronesl, neboť pouze dne 15.9.2016 uvedla svědkyně, že slyšela žalobce a) říkat někomu, že ho zabije, že mu zpřeráží hnáty. Žalobce b) namítal, že paní K. podle výpovědi ze dne 22.5.2017 vyhlédla až po incidentu, proto nemohla tvrdit, že v době incidentu byl pes u p. L., neboť podle manželů L. pes vyběhl ze vrat. Podle žalobce b) pes na něho dorážel, žalobce se po psovi v obraně ohnal, na což reagovala útokem paní L. Žalobce a) a paní B. nemohli pomoci žalobci b), protože se útok odehrál rychle a žalobce a) byl již na dvorku. Paní B. se sehnula, aby chránila nohy před psem, a teprve když se narovnála, viděla, jak paní L. bije žalobce b).
3. Podle žalobce b) se žalovaný nevypořádal s námitkou, že paní L. je menší postavy, a pokud by se v době incidentu teprve narovnávala, měla by ránu na temeni, nikoli na čele. Podle žalobce b) měl správní orgán zkoumat, zda mohl p. L. incident vůbec vidět, když chata L. se nachází ve značném svahu. Podle žalobce pokud by útok proběhl dle paní L., nenacházely by se krvavé stopy na silnici až u pozemku paní K. Stopy svědčí pro verzi žalobce b), který tvrdil, že ustupoval až k plotu paní K.. I výpověď p. L. podle žalobce odporuje stopám na vozovce, neboť p. L. vypověděl, že viděl manželku u levého zadního blatníku auta. Jelikož je vozidlo vysoké 1,45 m a paní L. byla sehnutá pro psa, nemohl ji manžel za autem vidět. Podle žalobce je možné vést útok i gumovou hadicí, přestože je ještě ohebnější než předmětné plastové trubky. Z krvavých stop na knize je podle žalobce

b) zřejmé, že byla uchopena až po útoku, nebylo prokázáno, že by ji měla paní L. při útoku, neboť ji v prvním podání nezmiňovala.

4. Žalobci dále namítali, že správní orgán nehodnotil obecně známou skutečnost, že údaje z matrik jsou veřejně přístupné na internetu, a proto zájem p. L. o genealogii rodu neodůvodňuje návštěvu hrobu. Žalobce nesouhlasil s tvrzením svědkyně K. v návrhu na projednání přestupků ze dne 13.4.2017, že se obává útoků ze strany žalobců, neboť byl napaden i její manžel. K tomu žalobci poukázali na zprávu o pověsti a opis z evidence přestupků s tím, že nikdo z jejich rodiny neměl žádný záznam.
5. Oba žalobci dále namítali porušení zásad ústnosti a bezprostřednosti tím, že dne 2.5.2017 byl členem komise J.B. a dne 22.5.2017 Mgr. A.K. Podle žalobců lze spekulovat o důvodu výměny člena komise kvůli podjatosti. Podle žalobce výměna člena komise měla vliv na rozhodnutí, neboť komise byla odkázána především na výpovědi svědků.
6. Žalovaný ve svých vyjádřeních k žalobám navrhl jejich zamítnutí s tím, že je nepochybné, že spor začal žalobce a) na základě nepodloženého sdělení žalobce b). Žalobce a) vyvolal agresi a touhu neprodleně, co manželé L. přijeli na chalupu, si s nimi vše vyřídit. P. L. verbálně následně chránil manželku, matka žalobce se verbálními útoky na paní L. k žalobci připojila a žalobce b) byl připraven s klackem zasáhnout a poté paní L. udeřil klackem do hlavy. Žalovaný neuvěřil tvrzení, že klacek měl žalobce b) na svou obranu, a to nejprve proti psu L., o kterém sám uváděl, že nikdy nikomu neublížil, a později proti paní L., která ho měla údajně napadat plastovými trubkami. Žalobce b) by mohl prostě utéct, kdyby tomu bylo, jak uvádí, nemusel se aktivně bránit. Byblo bi i nepravděpodobné, že by mu žalobce a) a babička žalobce b) alespoň nepřivolali pomoc. Ostatně babička žalobce pak uvedl, že nic neviděla. Nutno vzít v úvahu i značný věkový rozdíl mezi paní L. a žalobcem b). Výpověď p. L. dokreslovala výpověď paní L. i paní K. a potvrzovala, že spor vyvolali a vedli žalobci. Podle žalovaného byli všichni účastníci řádně a včas poučováni a k realizaci práv jim byla poskytována náležitá lhůta a prostor.
7. V replice žalobci zopakovali, že jsou pochybnosti o věrohodnosti výpovědi svědků L. a paní K. a že změna komise mohla ovlivnit její následné rozhodování. Obec Štěnovice má na svých stránkách pouze seznam možných členů komise, nikoli pravidla pro jejich obsazování a zastupování.
8. Správní spis obsahuje fotografie, které dokumentují místo spáchání přestupků, zachycují stopy na vozovce, knize a trubkách a rozsah zranění paní L. V rámci vysvětlení před policejním orgánem dne 13.9. 2016 M.B. popisovala, že žalobce a) byl před domem a řekl paní L., že na hrob mu lézt nebude, pak odešel. Přišel její vnuk žalobce b). Paní L. držela trubky, ale nijak jimi neohrožovala. Žalobce b) se postavil k paní B. Pan L. otevřel vrátka a vyběhl jejich pes. Proběhl kolem paní B., běžel rovnou na žalobce b). Když se narovнала, viděla D.L., jak mlátí tyčemi žalobce b). Trubky držela oběma rukama ve střední části. Pan K. couval. Paní L. nebyla nijak zraněna. Když viděla paní B., jak je její vnuk zmlácen, přestala situaci sledovat, jak jí z toho bylo zle. Zda držel žalobce b) v době incidentu nějaký předmět, nevěděla. Neslyšela od nikoho žádná sprostá slova.
9. V.K. dne 15. 9. 2016 uvedla, že přijela domů. Zašla do koupelny, kde má neustále otevřené okno, a zde slyšela žalobce a), jak někomu nadává „piča, kráva, svině, že ho zabije, že mu zpřeráží hnáty“. Neslyšela, komu bylo nadáváno. Podívala se na ulici, kde viděla D.L. stojící u vozidla za kufrem a plačící. Když se jí zeptala, co se stalo, paní řekla, že dostala od

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

Z. klackem, protože byli na hřbitově. Měla zakrvácené oblečení a obličej, držela si rukou hlavu, druhou se opírala o auto. Nedržela nic v ruce. Pes L. je malé plemeno, starý pes, který sotva chodí, nikdy nikoho nepokousal. Paní K. viděla odcházet žalobce b), když v pravé ruce držel klacek nejméně 50-60 cm dlouhý a široký 5-6 cm.

10. Žalobce a) dne 13.9.2016 uváděl, že mu den předtím žalobce b) řekl, že L. byla u hrobu jeho snachy a shodila jim výzdobu. Rozhodl se, že jim oběma řekne, že si nepřeje, aby chodili na jeho hrob. Šel na ulici a mluvil na pana L., ten nereagoval. Vystoupil z auta, šel k vratkům a pustil dovnitř psa. Pak vystoupila paní L., vzala 3 tyče, s nimi mávala a pokřikovala něco o zabití. Trubky držela všechny tři pohromadě jednou rukou a to za polovinou délky, kratší část trubek směřovala proti němu. Byly to dvě šedé trubky a jedna hnědá tyč. Paní L. říkala, že ho klidně zabije, poté odešel. Následně viděl paní L., jak křičí: „Ty spratku já tě zabiju!“ a viděl sehnutého syna Z. a paní L., která ho mlátila tyčemi, padly nejméně 3 údery do hlavy. Syn je vykřýval rukou. V době incidentu jeho syn držel klacek, který vzal u domu z dětského žebříňáku o délce 30-50 cm a průměru 3-5 cm. Nikoho neslyšel nadávat sprostě, žádného psa si také nevšiml.
 11. Žalobce b) dne 13. 9. 2016 popisoval událost tak, že jeho otec O. K. vyšel z domu a řekl paní L. slušně, že si nepřeje, aby chodila na hrob manželky. Osobně den před incidentem viděl, jak paní L. chodila po hřbitově a shodila svíčku na hrobě jeho ženy. Když jeho otec odcházel pryč, stál žalobce b) na ulici, pan L. otevřel vrátka a vypustil psa na ulici. Pes vyběhl přímo na něho, sice ho nikdy předtím nenapadl, ale vyhodnotil to jako útok, protože když jde okolo plotu L., pes na něj štěká. Ohnal se po něm klackem, pes uhnul stranou. Klacek vzal na chodníčku u domu rodičů, když šel na ulici a viděl paní L., jak vyhrožuje tátovi a babičce, aby tím mohl odvádět případný útok paní L. Po rozmáchnutí po psovi na něho útočila paní L. a začala ho mlátit dvěma trubkami na hlavu a horní část těla. Bránil se klackem, kolikrát paní L. udeřil klackem, neví. Nepopírá, že zranění paní L. bylo způsobeno jeho osobou při obraně, ale nebylo to vůbec úmyslné.
 12. E.K. dne 13. 9. 2016 popisovala, že se dívala z okna do ulice a viděla jak paní L. mávala tyčema její matce před nosem. Držela tyče ve střední části, mezi tyčemi světlé barvy byla i tmavá tyč. Její matka stála proti paní L., pak vyběhl z vrátek L. pes a šel rovnou k žalobci b). Paní L. křičela a syn se ohýbal, zda něco držel, není paní E.K. známo. Paní L. na něj křičela „Já tě zabiju ty zmetku“ a mlátila syna tyčemi, které držela v obou rukou, směřovala na hlavu což se pan Z.K. snažil vykřývat oběma rukama a couváním. Podle paní K. její syn nepoužil při incidentu žádný předmět. Ani neviděla, jak došlo k úrazu hlavy paní L.
 13. J.L. dne 8. 9. 2016 uváděl, že vystoupil předmětného dne z vozidla v době okolo 12:30 hodin. Přistoupil k němu žalobce a) a začal na něho křičet „Co jsi dělal včera na hřbitově, to je můj hřbitov“. Dále začal sprostě nadávat manželce. Poté se vrátil na ulici a držel v ruce klacek asi jeden metr dlouhý o průměru 3 cm a vyhrožoval „Já tě zabiju, já tě zmlátím, že tě doktoři nedají dohromady“. Poté přišla paní B., která se snažila žalobce a) uklidnit. Na chodníku ležela polena, které si žalobce b) vzal do ruky při odcházení z domu. Klacek držel v pravé ruce a na levé měl sádru. Manželka pana L. vynesla psa z auta a dala ho za vrátka. Poté vytáhla 2 plastové trubky z auta. Vrátko si pes otevřel. Ihned za ním pan L. vyšel a vzal si od manželky trubky, protože ještě držela kabelku, knížku a mobilní telefon. Když je ukládal na terasu, tak se otočil a viděl, jak žalobce b) mlátí jeho manželku do hlavy dřevěným klackem. Viděl nejméně 4 údery, které šly shora na hlavu
- Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

ženy. Ty to utržila, když u auta stála vzpřímená. Žalobce b) poté od manželky odstoupil a p. L. slyšel, jak se s paní B. domlouvají, co budou říkat. Že ho napadla, protože držela trubky v ruce. Jeho manželka trpěla i následně bolestmi hlavy, krční páteře a zad. Má problémy se sluchem a s motorikou těla. Má strach se pohybovat sama na veřejnosti a již neřídí vozidlo. Když žalobce b) mlátil jeho ženu do hlavy, držela zakrvácenou kabelku, telefon a knížku. V tu dobu již veškeré trubky byly vyloženy na terasu.

14. D.L. dne 8. 9. 2016 uváděla, že po příjezdu na ně žalobce a) začal rvát: „Co jste вчера dělali na hřbitově?“ a že jejího manžela zabije, přitom mu hrozil pěstí do obličeje. Její manžel na to nereagoval, ona vystoupila. Po tomto útoku šel žalobce a) pro nějaký klacek, který měl připravený u vstupních vrátek do domu. Ona vzala psa, knížku a kabelku a manžel jí otevřel vrátka na pozemek, kam dala psa. Poté šel žalobce a) s klackem k manželovi, donutil ho ustoupit až k hradbě a naznačil údery klackem do hlavy a těla. Přitom křičel „Já tě zabiju, ubiju“. Pak paní L. viděla, jít žalobce b) po schodech dolů, v ruce poleno o délce cca 50 cm a průměru 6 cm. S tím si pohrával tak, že jej držel v jedné ruce a dlaní druhé ruky s ním poklepával. Toto gesto opakoval. V tu chvíli si pes otevřel vrátka. Ona pořád držela v ruce knihu, na pravém rameni měla kabelku a v ruce mobilní telefon. Šla k psovi, který běžel k přední části vozidla. Zde třináctiletého psa rasy kokršpaněl chytla. V tu chvíli žalobce b) šel směrem k ní a psa nakopl do břicha. Pes neštěkal, neutíkal, je zcela vyloučené, že by někoho chtěl napadnout. Již vzhledem k věku nemá chrup. Útok na ni se odehrál současně s útokem na psa. Žalobce b) ji nejméně 4x udeřil do hlavy, jednou do temene a pak do čela. Přitom jí vypadl telefon, byla v šoku. Z okna sousedního domu volala paní K., co se stalo. Potom si D. L. vzpomněla, že seděla na schodech domu, manžel byl u ní a z hlavy jí tekla krev. Přijela záchranná služba, na chirurgii byla 20. – 22. 7. 2016 hospitalizována. Byl jí diagnostikován otřes mozku, utrpěla tržnou ránu na čele o délce 4 cm, má 7 stehů. Následovalo zhoršení sluchu pravého ucha, které se projevovalo bolestivostí na sluchové podněty a také bolesti v oblasti šíje spojené s horšenou koordinací těla při chůzi. Dále byly diagnostikovány defekty rohovky pravého oka ve spodní třetině.
15. Podle znaleckého posudku z oboru zdravotnictví z odvětví soudního lékařství znalec MUDr. H.Ř. se jednalo o poranění tupého charakteru.
16. Ze zprávy obce Štěnovice ze dne 9.5.2016 vyplývá, že nebyly dosud projednávány žádné přestupky spáchané mezi K. a L. Žalobce b) byl komisí projednáván ve věcech jiných poškozených.
17. Správní orgán zahájil řízení o přestupku. Při jednání dne 2.5.2017 komise zasedala ve složení JUDr. Z.Š. , Z.K. , J.B.
18. Žalobce a) uváděl, že si podrobnosti události nepamatuje. Ví o tom, že ho syn informoval, že pan L. s paní L. byli na hřbitově. Pan L. tam objevil hrob snachy a paní L. tam přišla a shodila výzdobu a chovala se nedůstojně. Žalobce a) ji chtěl požádat, aby hrob nechali být. V ten den vystupovala paní L. z auta s panem L. Paní mávala nějakými plastovými trubkami, říkala, že ho zabije. Nevybavoval si, že by sám vyhrožoval zabitím. Když šel zpátky k chalupě, ohlédl se a viděl svého syna v předklonu a paní L. ho mlátila trubkami do hlavy. Předkloněn byl proto, že k němu běžel pes paní L. a ona ho chtěla odehnat. Paní L. u toho křičela, já tě zabiju. Jednalo se o šedivé trubky délky asi 2 m. Ty trubky musely být docela těžké, asi se jí musely špatně držet. Držela je veprostřed, neznámo v které ruce. Jeho syn se bránil sádrou a klackem odháněl psa a byl zároveň od paní L. mlácen do hlavy. Klacek si vzal kvůli psu.
Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

19. Žalobce b) vypověděl, že mezi sousedy existuje trvalá nevraživost. Paní L. na ně neustále posílá policii. Slyšel předmětný den, že otec říkal paní L., aby nechodili na hřbitov a ona odpovíděla, že si tam mohou chodit, jak chtějí. Paní L. mávala tyčema a jeho otec už odcházel. U domu je vozík, ve kterém leží nařezané klacky asi 40 cm dlouhé, a když viděl, že paní L. mává tyčemi, tak na svoji obranu a na obranu babičky vzal jeden z klacků. Pan L. byl vevnitř. Pak otevřel vrátka a pustil na něho psa. Ten přiběhl k žalobci b) a ten ho odehnal klackem. V tom k němu přistoupila paní L., vrhla se na něho a začala ho mlátit. On ustupoval. Pes už tam nebyl. On se snažil klackem bránit. Pak začala křičet „On mě praštil“ a tehdy uviděl, že jí teče krev. Pes k němu běžel zhruba na vzdálenost 4 m. Když se rozmáchl klackem a máchal mu před čumákem, tak pes odběhl. Nebyl si vědom, že by ji praštil, pouze se bránil a vykrýval rány. Byl sehnutý k psovi. Bránil se trubkám, které na něho dopadaly. Když přestal, viděl, že jí teče krev. Trubky byly tvrdé. Klacek si vzal proto, že se bál, že bude napaden. Bylo mu jasné, že ho nemá ráda. Paní L. tam šermovala tyčemi.
20. Svědkyně D.L. uváděla, že na chatě chtěli dělat vodu, proto si koupili vodoinstalační materiál. S ním přijeli, zaparkovali. V tu dobu po schodech domu K. sbíhal žalobce a). Její manžel vyšel z auta, žalobce a) na něj začal křičet, co dělal na hřbitově, že to je jeho hřbitov. Vrátil se k vrátkům a vzal si hůl, kterou měl opřenou. Byla zhruba do výše pasu, jakoby po domácímu vyrobená hůl na opírání. Svědkyně byla pořád v autě. Žalobce a) se proti manželovi napřahoval s holí a křičel, že ho zabije, ubije. Že mu zpřeráží hnáty, ruce, nohy. Klackem natlačil manžela až k hradbě. Její manžel měl v rukou jen klíče. Měla obavu o jeho zdraví. Pak se ozvala, jak to, že je to jejich hřbitov. Na to začal žalobce a) sprostě nadávat i jí, ale s klackem na ni nešel. Pak se otevřelo okno a byla tam paní E.K. Pak se objevil žalobce b) na nejvyšších schodech. U domu museli mít nějaké dříví. Tam si našel poleno tak 50-60 cm dlouhé, o průměru láhve od piva. Tloukl polenem do dlaně druhé ruky a naznačoval útok. Žalobce a) byl stále s manželem na silnici a mladší K. se soustředil na ni. Do toho přišla paní B., že ví všechno, že boží mlýny melou. Když však viděla, jak jsou oba rozběsnění, tak oba svojí ortopedickou holí zahnela na pozemek k jejich domu. Žalobce b) byl až u vrat paní K. a stále měl klacek. Manžel otevřel vrata a začal vyndavat z kufru auta věci. Trubky odnášel na pozemek. Psa dali za vrata, ale ty se nedovírají, proto pes utekl do ulice za ní. Je starý, táhne mu na 13 let. A nemá ani zuby. Paní L. fenu chytala, protože se bála. Na pravém rameni měla kabelku. Chtěla vyndat telefon, že si to natočí. V ruce měla knížku a psa. Žalobce b) viděla naposled u vrat paní K., když chytala psa. Viděla, jak se blíží na půl metru. Pohyboval se na straně auta u řidiče, jako u světlometu. V tom okamžiku ji začal mlátit dřevem do hlavy. Paní K. slyšela, jak nadávají, a ptala se, co se stalo. Paní B. se pak ještě snažila dostat na pozemek, aby si prohlédla trubky, ale policisté ji vyhazovali, že tam nemá co dělat. Žalobce b) ji praštil nejméně 4x. Měla roztrženou hlavu vpředu na hranici vlasů, asi od poslední rány kdy hlavu zvedala z předklonu. Ostatní rány šly více na temeno, protože ji mlátil, když byla předkloněná. Trubky v ruce vůbec neměla. Pes nebyl nikdy agresivní, na žalobce b) reaguje štěkáním. Trubky by podle ní musely být od krve, kdyby je držela jako třeba knihu, ale nebyly.
21. Svědek J.L. uváděl, že když vystupoval z auta, tak ho začal pan žalobce a) slovně napadat a nadávat mu, proč leze na hřbitov, že je to jeho hřbitov. Hrozil zpřerážením nohou a rukou. Svědek se zabývá původem svého rodu a manželky, takže navštěvuje hřbitovy. Ptal se, proč nesmí chodit na hřbitov. Žalobce a) vzal klacek a hrozil mu s ním a sprostě nadával. Klacek byl metr dlouhý a 3 cm široký. V té době se tam začal vyskytovat žalobce b), který si vybíral poleno a dělal gesta tak, že polenem si plácal směrem k dlaní. Šel po Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

schodech dolů na ulici a neustále dělal gesta. Manželka měla kabelku, knížku a telefon v ruce. Z balkonu pokřikovala něco E.K. Byla tam přítomna i paní B., která se je svojí holí snažila od nich odehnat. Na to šel žalobce a) domů a žalobce b) šel také směrem domů. U vrat paní K. bylo nadále vidět, že dělá gesta polenem. Svědek si pak myslel, že už se nebude nic dít, otevřel auto, manželka vzala psa a dala ho za vrata. Svědek odnášel na terasu kufr s náradím. Pak se vrátil a manželka vytáhla z auta plastové vodovodní trubky, které ten den koupili. Jednalo se o dvě trubky o délce 2 m. Viděl, jak s nimi zápasí, protože jsou ohebné, nemohla je udržet v ruce a zároveň držela kabelku a knížku a telefon. Řekl jí, aby pohlídala psa. Svědek odnášel trubky, položil je na terasu. Když se otočil, viděl, že u zadního levého blatníku stojí manželka a žalobce b) ji mlátil polenem do hlavy. Útok vedl shora. Svědek viděl určitě 4 rány. Jak ji žalobce b) praštil, začala jí stříkat krev z hlavy. Na silnici od toho byly velké louže či mapy. V době útoku plastové trubky na místě nebyly. Pes neútočil žalobce b), navíc nemá přední zuby. Ani na něj neštěkal, ani se kolem něj nepohyboval. Byl venku jen krátce. Jedná se o fenu, spíš gaučáka, je nesmysl, aby mu byl dán povel, aby šel na žalobce. Žádný takový povel nezná. Žalobce b) držel klacek v pravé ruce, na levé měl sádku, dlaň levé ruky měl volnou.

22. Svědkyně E.K. popisovala, že viděla z okna, jak pan L. pustil z vrátek psa a ten běžel přímo na jejího syna. Syn se k němu skláněl a tehdy k němu přiskočila paní L. a začala ho mlátit. Byla to taková rychlost, že víc neví. Napadení doprovázela paní L. slovním nadáváním. Nadávala mu: „Zmetku, já tě zabiju“. Neslyšela, že by pes štěkal. Určitě však štěká, když chodí okolo. Nevěděla, proč se k němu syn shýbal. Ani neslyšela, že by její syn něco paní L. říkal. Paní L. měla dvě světlé tyče, mezi nimi tmavý drát. Držela je oběma rukama. Mlátila ho přes ruce a hlavu. Svědkyně neviděla, že by jej syn něco v ruce držel. Když bylo úplně po všem, viděla, že paní L. teče krev, avšak neviděla, že by její syn paní L. praštil. Potvrdila, že paní L. měla přes rameno kabelku.
23. Při jednání dne 22.5.2017 členem komise místo J. B. byla Mgr. A.K.. Svědkyně M.B. uváděla, že přišla do ulice před K. a L- dům. Paní L. držela v ruce tyče a šermovala s nimi. Na ty tyče se pak šla svědkyně pak podívat, ale policisté řekli, že tam nemá co dělat. Potom přišel žalobce b). Pan L. pustil ze dvířek psa. Paní B. měla strach, že jí kousne do nohy, tak se ohnula, ale pes si jí nevšiml, utíkal k žalobci b). Pak viděla, že paní L. mlátí tyčema žalobce b). Ten před ní couval. Bylo jí z toho zle, nemohla se na to dívat. Potom se čekalo na sanitku. Paní K. vykoukla z domu a paní L. jí řekla, že ji žalobce b) napadl. Neviděla, že by žalobce b) paní L. udeřil. Podle svědkyně žalobce b) měl něco v ruce. Až když to ukazoval policistům, viděla, že to bylo polínko z dětského žebříňáčku, co mají K. na chodníku. Nikdy v minulosti se psem žádné problémy neměla.
24. Svědkyně V.K. popisovala, že přijela domů, šla do koupelny a slyšela nadávání, sprostá slova žalobce a). Poznala ho podle hlasu. Vylezla do patra a uviděla D. celou od krve. Paní D. jí řekla, že ji Z. uhodil, protože byla na hřbitově. Žalobce b) tam pobíhal s holí, oháněl se s ní a pak odcházel. Jejich babi křičela, aby toho nechali. Hůl byla si 60 cm dlouhý suk 3-4 cm v průměru. Přišlo jí to jako kus větve z nějaké jabloně. Paní L. neměla v ruce nic. Svědkyně zná psa L., je to mazlík, je mu 12 nebo 14 let. Není známo, že by někoho napadl. V době incidentu byl u pana L., který ho chtěl zavřít na zahradu. Pan L. žalobci b) říkal, aby D. nechal, protože ten na ni pořád dorážel. Když obešla paní D. auto, svědkyni ukazovala, že ji praštil. Paní L. byla celá zakrvácená a žalobce b) blízko ní. Koupelnu má svědkyně směrem na zahradu, kuchyni ke K. Okna měla otevřená všude, takže dobře

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

slyšela. Incident viděla tak z 15 m. Když šla do podkroví, tak se dívala směrem do ulice. Když žalobce b) odcházel, klacek si bral s sebou.

25. V odůvodnění prvostupňového rozhodnutí komise měla za prokázané, že mezi rodinou K. a L. nepanují dobré vztahy. Nebyl však zjištěn žádný motiv, pro který by měla D.L. útočit na kohokoliv z rodiny K.. L. přijeli na chatu s instalačním materiálem, což je doloženo fakturou z téhož dne. Tento materiál vykládali z auta. Přítomnosti L. na ulici využil žalobce a), aby s nimi šel řešit jejich přítomnost na hřbitově. Toto považuje komise za zástupný problém, neboť hřbitov je veřejné místo. K. pouze vytvořili příležitost, jak rozvrátit již nedobré sousedské vztahy. Verze prezentovaná K. byla podporována pouze svědky z jejich rodinných příslušníků, kde byla patrná snaha bránit příbuzné. Naopak verze D.L. byla kromě jejího manžela podporována i nestranným svědkem V.K., která slyšela nadávky žalobce a). Potvrdila, že zněly jinak, než kdyby nadával sám sobě, směřovaly vůči jiné osobě. Stejně slyšela nadávat i E.K.. To koresponduje s vyjádřením manželů L. Podle K. měla fyzicky útok iniciovat D.L., která měla žalobce b) udeřit plastovými instalačními trubkami. Nebyl zjištěn žádný motiv k takovému útoku a dle komise je nevěrohodné, že by paní L. zaútočila na kolem procházejícího žalobce b) jen proto, že kolem procházel. Bylo prokázáno, že D.L. po útoku krvácela. Krví měla potřísněné oblečení, knihu a krev byla na zemi v místě útoku. Fotodokumentace zachycuje i plastové trubky, na nichž se žádná krev nenachází. Pokud by je měla paní L. v ruce a útočila s nimi, musely by být nutně krví potřísněny. Na fotodokumentaci a ve znaleckém posudku a v lékařských zprávách je popsáno zranění paní L. Bylo na hlavě a na malíkové straně ruky. Pokud by se žalobce b) bránil klackem útoku s plastovými trubkami, lze předpokládat, že by zranění měla paní L. zejména na rukou, když uváděl, že se kryl a neútočil. Při útoku D.L. by měla v ruce trubky před tělem v dostatečné vzdálenosti od hlavy a žalobce b) by nemáchal tak daleko, že by byl schopen dostat se za ruce a udeřit ji do hlavy. Stejně tak v případě, kdyby se mu to povedlo, nesměřoval by útok na vlasatou část hlavy, ale spíše do obličeje. Obrana proti útoku paní L. by rovněž nebyla vedena silou, která dle vyjádření znalce musela být použita ke způsobení takového typu zranění. Rozsah zranění a jeho lokace podporuje její verzi, že útok přišel v okamžiku, kdy byla předkloněná a narovnávala se. Rovněž nebylo věrohodné tvrzení, že se jednalo o klacek z vozíku, neboť dle fotodokumentace jsou ve vozíku umístěna jiná polena, která velikostně neodpovídají. Nebylo prokázáno, že by D.L. vůbec měla v ruce plastové trubky a jimi napadla žalobce b). Nejednalo se o nutnou obranu ze strany žalobce b) či krajní nouzi, neboť sám uvedl, že si klacek vzal na obranu babičky a svoji, s nímž však čekal u domu rodičů. Pak viděl, že rozhovor babičky s paní L. se začíná uklidňovat. V okamžiku, kdy na místo šel s klackem, nehrozil ani netrval žádný útok ani nebezpečí útoku. Měl-li žalobce b) strach o sebe, nemusel na místo chodit. Mohl vyčkat na uklidnění situace. Pokud paní L. měla v ruce trubky a mávala s nimi, žalobce b) potvrdil, že neviděl, že by otce či babičku udeřila či že by mělo máchání znamenat náznak úderu. Pokud jde o obavu z útoku psa, nikdo ze svědků netvrdil, že by pes působil agresivně, že by štěkal či vrčel. A že by tedy byl strach, že zaútočí. S největší pravděpodobností k nim vyběhl, avšak nikoliv proto, aby je napadl. Oběma to muselo být z jeho chování jasné. Navíc se jednalo o staršího psa, který není problematický. Jednání žalobce a) bylo vyhodnoceno podle tehdy platného přestupkového zákona dle § 49 odst. 1 písmene c). Tedy jako úmyslné narušení občanského soužití vyhrožováním, a jiné hrubé jednání. Žalobce a) J.L. vyhrožoval, že ho zabije, zpřeráží mu ruce a nohy, což bylo posouzeno jako úmyslné jednání, když obviněný

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

sám aktivně manžele L. vyhledal. Jde o vyhrožování újmou na zdraví a jednak i jiné hrubé jednání, když není přípustné, aby kdokoliv kohokoliv verbálním způsobem napadal za navštívení veřejně přístupného místa. Jednání žalobce b) bylo kvalifikováno jako přestupek dle § 49 odst. 1 písmene c) přestupkového zákona, v platném znění, tedy jako úmyslné narušení občanského soužití s drobným ublížením na zdraví. Bylo prokázáno, že žalobce b) D.L. napadl polenem tak, že ji několikrát udeřil do hlavy, čímž jí způsobil zranění. Zavinění komise posoudila rovněž jako úmyslné s úmyslem přímým, když obviněný si poleno vzal již u domu svých rodičů, došel k D.L. a udeřil ji.

26. V žalobou napadeném rozhodnutí bylo konstatováno, že mezi paní L. a její rodinou a pány K. a jejich rodinou panují napjaté vztahy, a prakticky jakákoliv záminka byla způsobila vyvolat spor. Žalovaný se přiklonil k verzi paní L. a jejího manžela, kteří věrohodně popisovali jak fyzické napadení ze strany žalobce b) vůči paní L., tak i verbální útoky žalobce a) vůči panu L., spočívající ve vyhrožování újmou na zdraví. Paní L. popisovala způsob vedení fyzického útoku a její výpověď dokresluje fotodokumentace pořízená policisty, lékařské zprávy i znalecký posudek. Paní L. popisovala, že byla žalobcem b) napadena klackem do hlavy v době, kdy měla kabelku, knížku a skláněla se pro psa. Po opakovaných úderech jí začala téct krev z hlavy. Došlo k potřísnění oděvu a knížky a místa asfaltu, kde došlo k napadení. Takto to bylo zdokumentováno policisty. Je prakticky nemožné uvěřit tvrzení žalobce b), že by se bránil útoku paní L. plastovými trubkami v délce 2,3 m, a to pouze klackem v ruce v délce 0,5 m. Tomu neodpovídá skutečný zjištěný stav. Plastové trubky jsou v takovýchto délkách ohebné a pružné a není možné s nimi vést aktivní útok vyžadující bezprostřední obranu vedenou klackem na hlavu. Je nutné přihlížet i k věku, pohlaví a fyzickým proporcím obou aktérů. To, že plastové trubky neměla paní L. v ruce, dokazuje i skutečnost, že nebyly potřísněné krví. Navíc bylo prakticky nemožné držet plastové trubky i knížku, o níž není pochyb, že ji držela, neboť byla potřísněna krví, a sklánět se k zemi pro psa. Výpovědi obou obviněných považuje žalovaný za účelové, vzájemně se nedoplňující, rozcházející se v podstatných bodech. Zdá se být nepochopitelné, že žalobce a) neviděl, případně neslyšel napadání svého syna ze strany paní L. a nešel mu na pomoc. Žalovaný neuvěřil ani svědkyni paní B., která vypovídala jako přímý rodinný příslušník K., matka a babička obviněných, zejména jejím tvrzení, že když viděla, jak paní L. mlátí Z., tak se na to nemohla dívat. Toto se zdá být nepravděpodobné. Pokud někdo mlátí někoho nám blízkého, natož vnuka či syna, nelze uvěřit, že by se člověk nedíval. Bylo by naopak logické činit jakékoliv kroky k tomu, aby bylo zabráněno násilí. Výpovědi L. a paní K. žalovaný uvěřil, neboť do sebe logicky zapadají a tvoří ucelený obraz události na místě a korespondují s pořízenou fotodokumentací, lékařskými zprávami a znaleckým posudkem.
27. Žalobu soud neshledal důvodnou.
28. Žalobci v žalobách především namítali nesprávné vyhodnocení provedených důkazů správními orgány, a v důsledku toho porušení zásady rovnosti podle § 7 správního řádu. Soud porušení této zásady neshledal, neboť podle obsahu spisu bylo v přestupkovém řízení postupováno tak, že všem účastníkům ve stejné míře byla dána možnost se zúčastnit prováděného dokazování, k věci se vyjádřit a seznámit se se všemi podklady.
29. Podle § 50 odst. 3 správního řádu hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. Z výše shrnutého a velmi podrobného odůvodnění rozhodnutí obou Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

správních orgánů vyplývá, že správní orgány v souladu s cit. ust. § 50 odst. 4 spr. ř. hodnotily každý důkaz jednotlivě i v souhrnu, a to dostatečně pečlivě a jejich úvahy jsou v souladu se zásadami logiky.

30. Soud neakceptoval tvrzení žalobců, že žalovaný se bez dalšího přiklonil k verzi paní L., pana L. a paní V.K., neboť k závěru o věrohodnosti jejich verzi dospěl po podrobném rozboru všech výpovědí, když shledal, že výpověď manželů L. je podepřena jak výpovědí paní K., jakožto nestranným svědkem, tak i písemnými podklady, tj. lékařskými zprávami a znaleckým posudkem k rozsahu zranění paní L. a fotodokumentací, která zachycuje krvavé stopy na knize a vozovce i absenci krvavých stop na trubkách. Naopak výpověď žalobců byla podepřena pouze výpověďmi jejich nejbližších příbuzných, kteří mohli mít zájem na výsledku řízení ve prospěch žalobců. Nadto v některých částech těchto výpovědí jsou zcela nevěrohodná tvrzení, jako např. v tvrzení paní Brejchové, že když viděla, jak je její vnuk mlácen, byla zhnusena a raději se nedívala. Soud se ztotožnil se závěrem žalovaného, že v takovém případě je jediným logickým postupem naopak přivolat vnukovi pomoc, nikoli se od události odvrátit.
31. Žalobce a) zpochybnil zejména, že by ho paní K. mohla slyšet. Soud v jejích výpovědích neshledal zásadní rozpory. Svědkyně neuváděla, že by po příjezdu šla otevřít okna, ale že je již měla všude otevřená, proto mohla slyšet dění na ulici, i když byla v koupelně, kde měla okna na druhou stranu. K tvrzení žalobce a), že vyhlédla až po incidentu, proto nemohla tvrdit, že v době incidentu byl pes u p. L., neboť podle manželů L. pes vyběhl ze vrat, soud podotýká, že svědkyně K. popisovala, kde byl pes v době, kdy se již na událost dívala z okna, tedy po útoku žalobce b) na paní L.
32. Tato svědkyně dne 15. 9. 2016 uvedla, slyšela žalobce a), jak někomu nadává „piča, kráva, svině, že ho zabije, že mu zpřeráží hnáty“. D.L. v obou výpovědích uváděla, že žalobce a) začal rvát, že jejího manžela zabije, ubije, že mu zpřeráží hnáty, ruce, nohy a zatlačoval jejího manžela s klackem v ruce k hradbě. J.L. před policejním orgánem rovněž uváděl, že předmětného dne k němu přistoupil žalobce a) a začal na něho křičet: „Co jsi dělal včera na hřbitově, to je můj hřbitov“, poté se vrátil na ulici a držel v ruce klacek a vyhrožoval mu, že ho zabije a zmlátí, že ho doktoři nedají dohromady. V rámci svědecké výpovědi p. L. doplnil, že mu bylo vyhrožováno zpřerážením nohou a rukou. Manželé L. se současně shodli, že při výhrůžkách žalobce a) držel v ruce klacek. Z uvedeného je zřejmé, že nejsou pochybnosti o tom, že žalobce a) naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 49 odst. 1 písm. c) zákon o přestupcích, ve znění účinném do 30.9.2016, neboť p. L. vyhrožoval, že ho zabije, že mu zpřeráží hnáty a k tomu držel v ruce klacek. Žalobce a) tak p. L. vyhrožoval a choval se vůči němu hrubě.
33. K námitce žalobce b), že paní L. je menší postavy, a pokud by se v době incidentu teprve narovnávala, měla by ránu na temeni, nikoli na čele, soud uvádí, že z výpovědi paní L. vyplývá, že když na ni žalobce b) zaútočil, nejprve byla sehnutá k psovi, kterého chytala, a postupně se narovnávala a stála čelem proti žalobci b), čímž je logicky zdůvodněno i poranění na čele.
34. Není pravdivé tvrzení žalobce b), že pokud by útok proběhl dle paní L., nenacházely by se krvavé stopy na silnici až u pozemku paní K. Naopak z výpovědi paní L. před správním orgánem jasně vyplývá, že k útoku na ni došlo právě v těchto místech, neboť podle svědkyně se žalobce b) nacházel až skoro u vrat domu paní K. a svědkyně se k němu přiblížila při chytání psa.
Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

35. Soud se neztotožnil ani s tvrzením žalobce, že p. L. nemohl vidět útok ani jeho manželku, protože byla sehnutá za vozidlem o výšce 1,45 m. Z podrobné a logické výpovědi svědka L. je zřejmé, že popisoval skutečně událost tak, jak viděl, a podporuje to i okolnost, že se alespoň slovně snažil bránit tomu, aby žalobce b) ubližoval jeho ženě.
36. Okolnost, že paní L. měla v době incidentu v ruce knihu, nepodporují pouze krvavé stopy na knize a tvrzení této svědkyně před správním orgánem, nýbrž i výpověď p. L. před správním orgánem, podle něhož paní L. se pokoušela současně držet plastové trubky, když měla kabelku a knihu, a protože jsou trubky ohebné, nemohla je udržet v ruce, a tak je od ní p. L. převzal.
37. Toto současně vyvrací verzi o útoku paní L. na žalobce b), neboť dle p. L. byly trubky tak ohebné, že je paní L. nemohla ani pouze držet současně s knihou a kabelkou, tudíž je vyloučené, že by s nimi mohla dokonce zamířit a zaútočit na žalobce.
38. Námitka žalobců, že správní orgán nehodnotil obecně známou skutečnost, podle které údaje z matrik jsou veřejně přístupné na internetu, a proto zájem p. L. o genealogii rodu neodůvodňuje návštěvu hrobu, byla soudem shledána bezpředmětnou. Vzhledem k tomu, že hřbitov je veřejně přístupným místem, nebylo namístě prokazovat, zda měli manželé L. oprávněný důvod tam jít.
39. Není pravdivé tvrzení žalobců, že podle zprávy o pověsti obce Štěnovice nikdo z jejich rodiny neměl žádný záznam, proto paní K. neměla důvod k obavám z útoků ze strany rodiny žalobců. Ze zprávy obce Štěnovice ze dne 9.5.2016 pouze vyplývá, že nebyly dosud projednávány žádné přestupky spáchané mezi K. a L. Současně je však uvedeno, že žalobce b) byl komisí projednáván ve věcech jiných poškozených. Toto potvrzuje, že minimálně v případě žalobce b) se nejednalo o ojedinělý incident se znaky přestupku, který vyvolal vůči různým osobám.
40. Podle § 53 odst. 3 zákona č. 20/1990 Sb, o přestupcích obce mohou jako svůj zvláštní orgán zřizovat komise k projednávání přestupků. Tyto komise jednají a rozhodují v tříčlenném složení vždy za předsednictví osoby s právnickým vzděláním nebo se zvláštní odbornou způsobilostí pro projednávání přestupků; usnášejí se většinou hlasů.
41. Z cit. ust. zákona o přestupcích nevyplývá, že v případě změny v obsazení komise pro projednávání přestupků v průběhu řízení je nutné opakovat již provedené dokazování, jako je tomu např. v trestním řízení před soudem. V daném případě proběhla 2 ústní jednání, při nichž v souladu s § 53 odst. 3 zákona o přestupcích byli přítomni vždy tři členové komise. Současně žalobci nevznesli proti žádnému z členů komise námitku podjatosti podle § 14 správního řádu. Ani ve svých žalobách žalobci nekonkretizovali možný důvod podjatosti. Pouze poukázali na skutečnost, že jsou občany Nebílov, kdežto manželé L. jsou občany obce Štěnovice, před níž byly přestupky projednávány. Pouze z místa trvalého bydliště možnost podjatosti pracovníků správního orgánu nelze dovodit, neboť nebyly zjištěny žádné konkrétní indicie nasvědčující závěru, že pracovníci správního orgánu měli či mohli mít vztah k účastníkům řízení či k projednávané věci. Za této situace soud neshledal ve změně jednoho člena komise podstatnou vadu řízení, která by mohla mít vliv na zákonitost napadeného rozhodnutí ve smyslu hmotněprávním.
42. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zamítl.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

43. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 13. května 2019

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně